



**На моменти си се представях като сериен убиец, копнеещ да издевателства над тези хора...**

Интервю на Envy с Michael Gira от Swans

В началото на 1954 г. в едно от предградията на многомилionenния Лос Анджелис се ражда бъдещ млад бунтар и поет с китара на име Michael Rolfe Gira. Като в класически сюжет на американски филм, главният ни герой преживява болезнено ранния развод на родителите си. Известно време е принуден да живее с алкохолизираната си майка, след което е поверен на грижите на баща си, с когото заминава за Париж. Като повелява традицията, младежът бързо се оттеглява и, в пристъп на несъгласие с несправедливата реалност, решава да се освободи от досадния родителски контрол и да се отдаде на странстване из Европа. Изпълненото с вълнуващи, макар и не винаги приятни преживявания обикаляне на автостоп из целия Стар континент завършва зловещо в Израел, където Michael е арестуван по обвинение в търговия с наркотици и тикнат в местен затвор. За щастие, мистър Gira Старши узнава за случилото се и, пускайки в действие някоя и друга връзка, успява да измъкне сина си от лапите на закона и да го върне тихомълком в родната Калифорния...

Продължението на тази класически започнала история е не по-малко предвидимо, но само на практика, не и като резултат... Озовалият се отново в Щатите младеж не се задържа дълго в родния си край и се отправя към вдъхновяващата сива безбрежност на Ню Йорк, където през 1982 г. се отдава на изкуството. Отдаденост, намерила израз в споменатия по-горе непредвидим резултат, чиято същина може да бъде обобщена с пет букви: S-W-A-N-S. Да, Swans – една от най-автентичните, неповторими и... неописуеми (рок) групи, творили през последните десетилетия. Осезаемо повлияно от пънк отношението на Iggy Pop, звуковия тероризъм на

първични индъстриъл инквизитори като *Throbbing Gristle* и музикалния нихилизъм на ъндърграунд икони като *Suicide* и донякъде сравнимо единствено с нечуваната в началото на 80-те експлозивна нойз-уникалност на европейски формирания като *Einstuerzende Neubauten* и *Laibach*, отрочето на *Michael Gira* набира мощ бавно, но неумоливо, увеличайки по вечно еволюиращия си път нови и нови фанатизирани почитатели...

...за да се стигне до 1997 г. и шокиращото изявление, последвало 15 години бурна кариера и дузина неподражаеми албуми: "*Swans are dead.*" Изявление, предизвикало сериозно сътресение в безбрежния свят на ъндърграунда и довело до повсеместен траур сред *Swans*-поклонниците, който не бе утолен дори и от завръщането на протагониста ни с доста по-улегналия си и "земен" проект *Angels of Light* през 1999 г.

За радост, макар и с цената на повече от десетилетие мъчително очакване и плахи надежди, нещата най-сетне си дойдоха на мястото: Прословутото изявление от горния абзац внезапно бе заменено от триумфалното "*Swans are not dead!*", вятърът на авангардната аудио-промяна повея отново, водейки след себе си чисто нов албум на възродената група, мистериозно озаглавен "*My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky*", а светът започна да се готви за турне на *Swans* – първо от цели 13 години насам. Ние, от своя страна, се подготвихме за първия разговор, проведен между представител на българска медия и живата легенда *Michael Gira*...

**Metal Katehizis:** Привет, Michael! За нас е чест, че се съгласи на това интервю – първото, давано от теб за българска медия в близо 30-годишната история на *Swans*.

**Michael Gira:** Аз ви благодаря за проявения интерес!

**Успя ли да се свържеш с българските промоутъри, за чиито координати ни бе помолил?**

Препратих адресите за кореспонденция на букинг агента ми – той движи нещата около цялото ни турне. Не знам дали вече е влязъл във връзка с българските промоутъри и докъде са стигнали преговорите, но наистина се надявам да се получи нещо, тъй като много бих искал да свирим и на места, които не сме посещавали досега. Ако се получи, би трябвало да дойдем във вашия регион през пролетта на идната година, но каквото и да стане – искрено ви благодаря за съдействието!

**За нас е удоволствие – точно такава, каквото предизвика и новината за възраждането на *Swans* и намерението ви да потеглите на световно турне. Ще имаме ли честта да чуем целия ви нов албум по време на задаващите се концерти?**

Не, но за сметка на това съм се постарал да направя сетлиста максимално раздвижен. Ще изпълняваме четири от осемте песни в "*My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky*" плюс още четири парчета от ранния ни период - "*Sex, God, Sex*" и "*Beautiful Child*" от албума "*Children of God*" (1987), "*I Crawled*" от EP-то "*Young God*" (1984) и "*Your Property*" от "*Сop*" (1984). Бързам да уточня, че целият материал е изцяло преработен и превърнат в нещо уникално, включително и песните от новия диск – дори и те звучат доста различно от студийните си версии. Освен това, удължихме някои от композициите и в крайна сметка три от тях ще бъдат по двайсетина минути в концертните си варианти.

**Звучи внушително...**

Да, така е, а и всички парчета са изключително интензивни, затова и напоследък се чувствам постоянно уморен – репетициите изцеждат силите ни напълно. Идеята е концертите ни да траят по около два часа, по време на които да накараме хората да се почувстват като в нагорещен храм, пълен с 4-5 едновременно пеещи църковни хорове...

**Като слушам какво мислите да "причините" на и без това смазващо въздействаща ви музика – мисля, че ще успеете... А нервен ли си? Все пак, става дума за първото турне на *Swans* от цели 13 години насам.**

Естествено, че съм нервен, и то много. Подновяването на дейността на *Swans* е от огромно значение за мен. Самото решение за съживяването на групата бе ужасно трудно, но се чувствах едва ли не длъжен да го направя, за да остана верен на себе си. Нямам представа какви са очакванията на хората от предстоящото ни турне, но подозирам, че са високи – особено тези на старите ни фенове, така че е нормално да съм притеснен и твърдо решен да се представим на висота. Не знам дали ще успеем, макар че силно се надявам – най-малкото, за да поднесем музиката си на публиката по възможно най-въздействащия начин.

**В официалното съобщение до медиите по повод турнето заявяваш категорично, че това не е риюниън на Swans. Какво тогава? Може би ново начало?**

Абсолютно. Не желая да се превръщаме в поредната стара и отдавна разпаднала се група, която се събира "изненадващо" и започва да изнася концерти, свирейки само стар материал – това е един от най-големите ми кошмари! Искам да се развивам и да вървя напред, не назад, затова и прекратих съществуването на Angels of Light – просто вече не чувствах никакви предизвикателства пред тази група. Изпитвах нужда да създавам по-дълбока и сложна музика и логичният отдушник на това ми желание бе Swans. В мига, в който взех решението да възродя проекта, сякаш всички врати се отвориха пред мен и творческият застои, в който бях тръгнал да изпадам, внезапно свърши и бе заменен от прилив на креативност, който не е секвал оттогава. В момента изживявам един действително ползотворен период в живота си и истински се наслаждавам на музиката.

**Явно, съдейки и по категоричното изявление "Swans are not dead" на официалния ви профил в MySpace ([myspace.com/swansaredead](http://myspace.com/swansaredead)). Какво обаче е положението при Angels of Light? Мъртви ли са... или само спят?**

Хе-хе... Не знам, честно казано. В момента съм отдаден на Swans до такава степен, че не мога да мисля за нищо друго. Ако все пак трябва да дам някакъв по-конкретен отговор на въпроса ти... Не, не мисля, че отново ще се занимавам с Angels of Light. Поне не и в обозримо бъдеще.

**Доколкото знам обаче, идеята да възродиш Swans ти е хрумнала именно по време на концерт на Angels of Light, нали?**

Да, така е.

**Какво точно се случи?**

Преди 3-4 години бях на турне с музикантите от експерименталния проект Akron/Family, някои от които участваха и в състава на Angels of Light. Както обикновено, на един от концертите започнахме да свирим онази част от сета ни, в която имаше и няколко по-шумни парчета. Звукът бе усилен неимоверно, в залата бе задушно, атмосферата се нажежаваше все повече, ритъмът стана някак трансов... и започнах да се отнасям. Да губя връзка с реалността. Усещането бе подобно на онова, което изпитвах навремето със Swans. Тогава се замислих и си дадох сметка, че Swans всъщност бе нещо безценно. Нещо, което ме зареждаше с невероятна енергия и ми даваше всичко, от което имах нужда – мотивация, вдъхновение, сила... Това запали искрата в мен и броени дни след онази вечер взех окончателното решение за съдбата на Swans. Това и само това е групата, събуждаща в мен истинския, автентичния творец.

**Как избра музикантите за новия състав на Swans?**

Всички до един са мои добри приятели – хора, с които с удоволствие прекарваме дълго време заедно, а и в чисто музикално отношение ролята им в групата също е огромна. На първо място трябва да спомена Norman Westberg (китара), който бе част от Swans още от самото начало на групата. Без него звученето ни не би било такова, каквото е. Christoph Hahn (китара), Phil Puleo (ударни, цитра) и Thor Harris (ударни, синтезатор) бяха с мен в Angels of Light, както и в различни периоди от по-късната история на Swans, а басистът Chris Pravdica е един от най-близките приятели на съпругата ми. Познавам всеки един от тези хора от дълги години. Брилянтни музиканти са и, което е по-важно – идеално се вписват в Swans. Освен тях, в записите за "My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky" участваха и Devendra Banhart (вокали), Grasshopper от Mercury Rev (мандолина) и Bill Rieflin (клавир, китари, перкусиия), който в момента е барабанист в R.E.M., но ядрото на Swans, което ще видите и на турнето, сме ние шестимата – Norman, Christoph, Phil, Thor, Chris и аз.

**Макар в момента да репетираате заедно, по принцип живеете в различни краища на света. Как протече работата по новия албум на Swans?**

Естествено, това бе сериозен проблем. Нямахме как да репетираме за записите в продължение на един или два месеца, така че взехме единственото разумно решение в случая: Композирах всичко сам, след което се координирахме помежду си, синхронизирахме графици си и се събрахме в студиото, но не за безкрайно дълъг период от време, а само за малко повече от седмица, като записвахме по една песен на ден. Свирехме от сутрин до вечер, развивайки и променяйки в крачка първоначалната ми идея за съответното парче и оставяйки го да израсне до вида, в който го чувате в албума. С други думи, макар песните в основата си да са мое дело, нямахме да бъдат такива, каквито са, ако всеки от нас не бе допринесъл с нещо свое в създаването им. Седяхме заедно в студиото ми, което е доста обширно и с чудесна акустика, и просто надграждахме и надграждахме

първоначалния скелет на мелодиите, а в края на деня, когато идеята за дадено парче вече бе окончателно избистрена, го записвахме. Това е.

**Крайният резултат е меко казано внушителен, макар че първото нещо, приковаващо вниманието на потенциалния слушател, е не музиката, а космическата обложка на Beatrice Pediconi и най-вече заглавието на диска – "My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky". Какво се крие зад тази фраза?**

Ха-ха-ха, така е, да – името определено разбуни духовете... Да кажем, че това е молитва.

**Молитва?**

Да, кратка молитва. Или по-скоро надежда... Баща ми ще ми спусне въже от небесата... Да, нека го наречем надежда.

**Добре казано, каквото и да имаш предвид... А ще възразиш ли, ако се опитаме да внесем малко яснота в цялостната концепция на албума, като ни кажеш по няколко думи за всяка една от осемте песни?**

С удоволствие, стига да успея да си спомня подробностите, хе-хе...



**Всичко започва с може би най-въздействащата композиция в диска – страховитата "No Words/No Thoughts"...**

Основното в тази песен е звукът. Атмосферата. Всичко тръгна от няколко акорда на акустична китара, от които се разви тази внушителна стена от звук, караща те да се чувстваш така, все едно пропадаш в бездна... Всъщност, по-скоро бих сравнил парчето със звуков водовъртеж, откъсващ те от земята и пращащ те някъде нагоре, в небето... В неизвестното... Това бе и първоначалната ми цел, а сега, съдейки по резултата, който постигнахме на репетициите, смея да заявя, че в концертния си вид песента ще звучи още по-екстремно...

Що се отнася до текста, написах го с големи мъки, тъй като в началото, когато композирах мелодията, изобщо не ми хрумваха подходящи думи към нея. Всеки път, когато се опитвах да добавя някоя и друга строфа, стиховете сякаш караха музиката да губи силата си... Беше неравна

битка, докато успея да намеря такива думи, които да не принижават песента... Да не я връщат на земята, ако ме разбираш... В крайна сметка, текстът придаде още повече пространство на мелодията – не в буквалния, а в духовния смисъл на думата... Все едно човек не слуша моя глас и моите мисли, а пропада дълбоко в себе си, изпадайки в усамотение, в безтегловност – без думи, без мисли, без нищо. Оттам и заглавието "No Words/No Thoughts".

### **Крайно различна като звучене е "Reeling the Liars In". Кои са тези лъжци?**

Ха-ха-ха... Лъжците са навсякъде. Лъжците сме всички ние – включително и аз... Отделно от това, работата по тази песен бе доста приятна, тъй като я изпахме заедно – можете да чуete ясно мъжкия ни хор, повтарящ няколкото реда от текста. Thor каза, че му напомняла на група стари каубои, които седят около лагерния огън и единият подвиква на съседа си: "Хей, я хвани един от онези лъжци и го метни в огъня!" Пламъците са кладата, на която искаме да изгорим всички лъжци. Знаем, че е невъзможно, но пък се забавлявахме искрено, записвайки това парче, хе-хе...

### **А кой е "Jim"?**

Песента е вдъхновена и посветена на близкия ми приятел и ментор Jim Thirlwell (James George Thirlwell - основател и единствен постоянен член на култовия австралийски експериментален проект Foetus – б.а.), но в нея не става дума за него, поне не буквално – просто му оказвам почит по свой си начин.

### **Следва "My Birth" – още един от личните ми фаворити...**

Тази песен е доста стара – свирехме я още на последното турне на Swans през 1997 г., макар и под различна форма. Не я включих в "Swans Are Dead" (двойна концертна ретроспекция от въпросното турне, издадена през 1998 г. – б.а.), вследствие на което с течение на времето напълно бях забравил за съществуването ѝ. Малко преди да започнем да записваме "My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky" един от старите фенове на Swans, който има внушителна колекция от всевъзможни наши неофициални студийни и концертни записи, ми написа и-мейл, в който ме питаше за това парче. Отговорих му, че изобщо не знам за какво говори и човекът ми го прати в mp3-формат. Беше концертен запис с лошо качество, но все пак успях да си спомня песента. Разрових се из архивите в компютъра си, открих текста ѝ и си дадох сметка, че всъщност е изключително добър, така че седнах и на практика я композирах едва ли не наново на базата на тези стихове. Най-общо казано, става дума за типична любовна лирика... Типична за Swans, разбира се, ха-ха-ха!

### **Вероятно най-мизантропската песен в албума е "You Fucking People Make Me Sick". Защо реши да накараш тригодишната си дъщеричка да пее точно в това парче?**

Дълга история... Тази песен на практика не съществуваше, преди да започнем да записваме албума. Един ден просто импровизирахме, за да загреем за същинската работа. Получи се доста странна мелодия, която звучеше донякъде подходяща за включване в албума под формата на интерлюдия. Впоследствие обаче, този кратък и непредвиден къс музика започна да се разраства и да придобива все по-завършена форма и в един момент ми просветна, че нещата биха станали още по-добри и с малко текст – ей така, просто като фон на цялостната звукова картина. Предишната вечер бях ровил из Интернет и бях изчел всевъзможни идиотски писания в музикалните форуми, така че и думите, и заглавието "You Fucking People Make Me Sick" дойдоха някак от само себе си в съзнанието ми... Докато ги пишех, на моменти си се представях като сериен убиец, копнеещ да издевателства над тези хора... Над всички тези новоизлюпени групички с извратени и недоносени възгледи и схващания...

Когато приключих с писането, пробвах да изпея текста, но установих, че не се получава като хората – гласът ми сякаш трепереше... и осъзнах, че звуча като Devendra Banhart, ха-ха! За щастие, поддържам постоянна връзка с него, тъй като издавам албумите му чрез собствения си лейбъл "Young God Records", така че му звъннах. Веднага се съгласи да изпее парчето и вариантът, който е включен в албума, е именно версията с неговите вокали. Получи се идеално, но в един от пасажите на песента усетих, че би било добре, ако към гласа на Devendra добавим и втори вокал. Започнах да се чудя чий глас би паснал най-добре и в този момент чух дъщеря ми – тананикаше си нещо в съседната стая... и в крайна сметка отпратих поканата към нея, ха-ха!

### **Идва ред на "Inside Madeline"...**

И това е молитва. Молитва за дъщеря ми. Не бих искал да казвам нищо повече по въпроса.

### **В такъв случай, преминаваме към поредната адски "грабваща" песен в диска – "Eden Prison"...**

Грабваща? Ха-ха-ха! Не бих я определил така, но щом казваш... Измислих текста за отрицателно време. Написах го въз основа на спомените си от тийнейджърските ми години и по-специално от времето, когато бях в затвора в Израел за търговия с наркотици. Неведнъж съм черпил вдъхновение от това преживяване, но сега, след като за пореден път го извиках в мислите си, осъзнах, че именно тогава, изправен пред перспективата да не бъда свободен отново, се родих и оформих като човека, който съм днес. Зад решетките, сред онези четири стени, оценяваш живота истински и разбираш, че пред теб има неизчерпаеми възможности, стига да си свободен, за да се опиташ да се възползваш от тях... Тези мисли ме вдъхновиха за написването на "Eden Prison", въпреки че в текста не става дума за онзи затвор, а просто за разни мои видения и фантазии.

Между другото, едва наскоро, след като вече бяхме записали песента, разбрах, че такова място действително съществува. Казва се точно така - "Eden Prison", и е издигнато от британците още в средата на XIX век (въпросният затвор, чието пълно име е "Mount Eden Prison", се намира в Нова Зеландия – б.а.). Ужасно е, съдейки по това, което прочетох. Интересно съвпадение се получи...

**...последвано от финалната песен в албума – "Little Mouth".**

Това е любовна песен, посветена на съпругата ми.

**Да очакваме ли продължение?**

Със сигурност. Ще има и нови студийни записи, и концертна ретроспекция от турнето ни, но дотогава има доста време. Още отсега обаче мога да издам, че следващият ни албум ще започне оттам, където свърши "My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky". Имам предвид, че има няколко свързващи елемента, например средната инструментална секция на "Eden Prison" или интензивността, заложена в началото на "No Words/No Thoughts". Точно оттам ще започне следващият ни диск... но няма да кажа нищо повече по въпроса. Сега ни предстои турне в продължение на година и половина, а след това... Ще говорим отново тогава.

**Финансирал си записите за "My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky" сам, набирайки средства чрез продажбата на 1000 собственооръчно изработени копия от солов диск със заглавие "I Am Not Insane"...**

Да, макар че излъгах – разбира се, че съм луд, ха-ха!

**Няма да споря... но не ти ли е хрумвало да подпишеш договор с утвърдена издателска компания, която да поеме разходите ти по албумите на Swans? Или просто предпочиташ да вършиш всичко сам?**

Не бих работил с голяма издателска компания. Е, ако ми предложат един милион долара, може и да си помисля, но това няма да се случи, така че въпросът не подлежи на обсъждане. Искам... и трябва да върша всичко сам, тъй като едва ли на този свят е останал лейбъл, който да е способен да работи с мен. Държа да имам пълен контрол над това, което правя, и да нося пълна отговорност за парите, свързани със записите и концертите ми – и като разходи, и като приходи.

**И все пак, през 80-те, преди да основеш "Young God Records", си имал вземане-даване с издателски компании. Как би сравнил тогавашното състояние на звукозаписната индустрия със съвременното ѝ положение?**

Донякъде нещата са сходни – и навремето, и днес за болшинството изпълнители е невъзможно да живеят само от музиката си. Всъщност, сега като че ли е още по-трудно да печелиш достатъчно, ако се занимаваш с изкуство, което, от своя страна, стимулира творците да работят още по-усилено и да се стремят да раждат действително оригинални идеи. Неоспорим факт обаче е, че звукозаписната индустрия загива, макар че не бих казал, че ми пука особено. Просто не ми остава време да се тревожа за този т.нар. бизнес, тъй като съм прекалено зает да пея и свиря за собственото си оцеляване – моето, на семейството ми и на приятелите ми. Тъжно е, че става все по-трудно да се издържаш от музика, тъй като хората не изпитват нужда да я купуват, но... Това е положението - просто така е устроен светът, в който живеем днес.

**Говорейки за бизнес и индустрия, има ли новини от компанията ти "Young God Records" или понастоящем си концентриран изцяло над Swans?**

Насочил съм цялата си енергия към Swans, да, но и работата ми за "Young God Records" не спира, макар и на по-бавни обороти. Съвсем наскоро издадох албума "All Is Falling" на James Blackshaw – невероятен млад музикант, вършещ чудеса с 12-струнната си китара. Записва минималистични и бавни, да не кажа церемониални инструментални пиеси. Ужасно красива и възвишена музика... През октомври ще издам и албума на един гениален експериментален

композитор, певец и музикант – гениален в най-пълния и положителен смисъл на думата. Казва се James Toth, но се подвизава под името Wooden Wand. Като изключим тези две издания и албума на Swans, нямам представа какви ще са следващите ми проекти с компанията.

**Как избираш изпълнителите, които да вземеш под крилото си в "Young God Records"? Какви качества трябва да притежава музиката им?**

На първо място – да е автентична, със собствен "облик". Да ме завладява от раз. Не ме интересува стилът, нито дали би имала комерсиален успех. Естествено, искам албумите на изпълнителите ми да се продават, тъй като и аз, и те си изкарваме прехраната с този бизнес, но все пак най-важното за мен е музиката да е оригинална, смислена и... истинска. Изобщо не държа да е нещо нечувано, но ако няма поне частица от нещо, което да докосва душата ми, просто не й обръщам внимание... Да, може би най-точното определение за музиката, която търся за лейбъла си, е "истинска".

**А каква музика слушаш по принцип?**

Никаква. От дълго време не съм си пускал абсолютно нищо извън каталога на "Young God Records".

**Ами навремето, когато се е раждала идеята за създаването на Swans? Кои групи ти оказаха най-силно влияние при оформянето на "облика" на собствената ти музика?**

Винаги съм се стремил да не звуча като никой друг, но и не мога да отрека, че съм черпил вдъхновение от музиката, която слушах в края на 70-те и началото на 80-те години. На първо място трябва да спомена The Stooges, Throbbing Gristle и страховитите SPK, които вече никой не помни, за съжаление. Влияние ми оказаха и творбите на авангардни композитори и музиканти като Glenn Branca. Слушах и неща от типа на Roxy Music, Brian Eno и Kraftwerk, макар че не знам какво общо имат с ранните Swans, ха-ха-ха!

**И каква бе музиката на Swans според теб? Журналистите се надпреварват да ѝ лепват етикети от типа на прото-индъстриъл, ноу уейв, експериментален рок и пр., но лично на мен открай време ми е било любопитно да разбере твоята гледна точка по въпроса.**

Не мисля, че което и да е от споменатите определения е вярно – най-малкото, защото музиката на Swans постоянно се променяше през годините, и то драстично, така че няма как да се опише еднозначно. Достатъчно е да си пуснеш последния студийен албум преди разпадането ни, "Soundtracks for the Blind" (1996), и да го сравниш с дебюта ни "Filth" (1983) – нямат нищо общо помежду си, с изключение може би на интензивността, залегнала в сърцевината на песните. Лично аз не бих могъл да напъхам Swans в конкретна стилова ниша, съжалявам... Между другото, преди няколко дни обсъждахме точно тази тема на една от репетициите: Какво свирим? Каква музика създаваме? Наистина не мога я категоризирам с който и да било от общоприетите жанрови измерители. Музиката ми е такава, каквато извира от душата ми, така че спокойно бих могъл да я нарека... религиозна. Да, нека бъде религиозна музика.

**Официална дискография на Swans:**

Filth (1983)  
 Cop (1984)  
 Young God (EP 1984)  
 Time Is Money (Bastard). (EP 1985)  
 Greed (1986)  
 Holy Money (1986)  
 Public Castration Is a Good Idea (live 1986)  
 Children of God (1987)  
 Love Will Tear Us Apart (EP 1988)  
 Feel Good Now (live 1989)  
 The Burning World (1989)  
 Anonymous Bodies in an Empty Room (live 1990)  
 White Light from the Mouth of Infinity (1991)  
 Body to Body, Job to Job (comp. 1991)  
 Real Love (live 1992)  
 Love of Life (1992)

Omniscience (live 1992)  
The Great Annihilator (1995)  
Kill the Child (live 1996)  
Soundtracks for the Blind (1996)  
Die Tuer ist zu (comp. 1996)  
Swans Are Dead (live 1998)  
Various Failures (comp. 1999)  
My Father Will Guide Me Up a Rope to the Sky (2010)

